पानियम — क्रमांक सहा

दानियेल ११ मधील भविष्यसूचक मार्गचिन्हे: सोव्हिएत संघाचा पतन, रविवारचा कायदा, आणि आधुनिक रोमचा उदय

Jeff Pippenger
2025-03-09

१९८९ मध्ये यूएसएसआरच्या पतनासह दानिएल अकरावा अध्याय, चाळीसावे वचन पूर्ण झाले. एक्केचाळीसावे वचन म्हणजे संयुक्त संस्थानांतील रविवारचा कायदा होय, जसे सोळावे वचनही आहे. १९८९ पासून संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्यापर्यंत चाळीसावे वचन रिक्त आहे. १९८९ मध्ये यूएसएसआरचे पतन दानिएल अकरावा अध्याय, दहाव्या वचनातही ओळखले गेले होते, ज्याची प्रारंभीची पूर्तता अंतियोकस मॅग्नस याच्यामध्ये झाली होती.

सेल्यूसिडांचा “उत्तरेकडील राजा” असा संबोधला गेलेला अँटिओकस III मॅग्नस इ.स.पू. 223–187 या काळात राज्य करत होता, आणि तिसऱ्या सिरियन युद्धानंतर (इ.स.पू. 246–241) टॉलेमींना (म्हणजे “दक्षिणेकडील राजा”) गमावलेले प्रदेश पुन्हा मिळवण्याचा त्याने प्रयत्न केला. चौथ्या सिरियन युद्धातील (इ.स.पू. 219–217) त्याच्या मोहिमेचा उद्देश कोएले-सिरिया, फोनीशिया, आणि पॅलेस्टाइन हे प्रदेश पुन्हा ताब्यात घेणे हा होता. इ.स.पू. 219 मध्ये अँटिओकसने दक्षिणेकडे मोर्चा काढला आणि सेल्यूसिया-इन-पिएरिया, टायर, आणि टॉलेमाइस (आक्रे) ही स्थाने जिंकून सागरी किल्ले पुन्हा मिळवले. इ.स.पू. 218 मध्ये तो आणखी पुढे सरसावला; फिलाडेल्फिया (अम्मान) जिंकून तो इजिप्तच्या सीमेच्या दिशेने पुढे दबाव टाकू लागला, आणि गाझापर्यंत गमावलेली सेल्यूसिड भूमी पुन्हा हस्तगत करण्याचा त्याचा निर्धार होता. इ.स.पू. 218 मध्ये अँटिओकसने आपली चढाई थांबवली, मिळवलेले लाभ दृढ केले, आणि निर्णायक आघातासाठी तयारी केली. टॉलेमिक राजा टॉलेमी IV फिलोपेटर याने त्याचा सामना करण्यासाठी एक सैन्य जमवले, ज्यास इजिप्शियन सैन्यदलांची बळकटी लाभली होती. दानियेल अध्याय अकरा, वचन दहा, अँटिओकसची ही हालचाल प्रस्तुत करते; आणि अशा रीतीने 1989 मध्ये यूएसएसआरच्या पतनाचे पूर्वछायांकन करीत, चाळीसाव्या वचनाचे प्रतिरूप ठरते.

> परंतु त्याचे पुत्र चिथावले जातील, आणि ते मोठ्या सैन्यसमूहांची जमवाजमव करतील; आणि त्यांपैकी एक नक्कीच येईल, व पूरासारखा वाहत जाईल, आणि पुढे निघून जाईल; मग तो परत येईल, आणि आपल्या किल्ल्यापर्यंत चिथावला जाईल. दानियेल 11:10.

चाळीसाव्या वचनातील उत्तर दिशेचा राजा “लोटून येतो आणि पुढे जातो” असे म्हटले आहे, ते दहाव्या वचनातील उत्तर दिशेच्या राजाच्या “लोटून येऊन पुढे जाण्याशी” सुसंगत आहे. दोन्ही वचनांमध्ये अगदी तेच इब्री शब्द आहेत, ज्यांचे केवळ थोड्या भिन्न प्रकारे भाषांतर केलेले आहे. हीच अभिव्यक्ती यशया 8:8 मध्ये आढळते.

> आणि तो यहूदामधून जाईल; तो पूरासारखा वाहत जाईल आणि सर्वत्र पसरेल; तो गळ्यापर्यंत पोहोचेल; आणि त्याच्या पंखांचा विस्तार, हे इम्मानुएल, तुझ्या देशाची रुंदी भरून टाकील. यशया 8:8.

या तीनही वचनांपैकी प्रत्येक वचन उत्तर दिशेच्या राजाकडून दक्षिण दिशेच्या राजाचा पराभव होत असल्याचे दर्शविते. उत्तर दिशेचा राजा अँटिओकस दक्षिण दिशेचा राजा टॉलेमीवर विजय मिळवतो, जसे सेनाखेरीबने दक्षिण दिशेचे राज्य असलेल्या यहूदावर विजय मिळवला, आणि जसे चाळिसाव्या वचनातील उत्तर दिशेच्या राजाने १९८९ मध्ये USSR ला वाहून नेले. ही तीन वचने, आणि त्या वचनांच्या तीन ऐतिहासिक पूर्णतांसह, १९८९ मध्ये “अंतकाळ” ओळखून देतात. म्हणून, दहावे वचन हे १९८९ आहे आणि सोळावे वचन हे संयुक्त राज्यांतील रविवारीच्या कायद्याविषयी आहे, तसेच एकेचाळिसावे वचनही आहे.

अकराव्या ते पंधराव्या वचनांपर्यंतचा हा शास्त्रवचनांचा एक उतारा आहे, ज्याची एक ऐतिहासिक परिपूर्तीही आहे; ती चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासातील विशिष्ट भविष्यसूचक मार्गचिन्हे ओळखून देते. संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्यापूर्वी, परंतु १९८९ नंतर, राफिया येथील लढाई व तिच्यानंतरच्या घटना अकराव्या व बाराव्या वचनांत मांडल्या आहेत, आणि पानियम येथील लढाई तेराव्या ते पंधराव्या वचनांत मांडलेली आहे.

रविवारचा नियम हा नियुक्त केलेला काळ आहे; कारण त्याच ठिकाणी पोपसत्तेला झालेली प्राणघातक जखम बरी होते, आणि पोप पुन्हा पृथ्वीच्या सिंहासनावर परततो. त्या सामर्थ्यप्राप्तीचे प्रतीक ५३८ मध्ये पोपसत्तेच्या राज्याभिषेकाने, तसेच अॅक्टियमच्या युद्धात मूर्तिपूजक रोमच्या राज्याभिषेकाने दर्शविले गेले होते. एकदा भविष्यसूचक अर्थाने सिंहासनावर आरूढ झाल्यानंतर मूर्तिपूजक रोमने ३६० वर्षे सर्वोच्च सत्ता गाजविली. ५३८ मध्ये एकदा पोपसत्ता सिंहासनावर आरूढ झाल्यानंतर, तिने एक हजार दोनशे साठ वर्षे सर्वोच्च सत्ता गाजविली. रविवारच्या नियमाच्या वेळी एकदा ती प्राणघातक जखम बरी झाल्यावर, पोपसत्ता प्रतीकात्मक ४२ महिने सर्वोच्च सत्ता गाजवील.

> आणि मी त्याच्या डोक्यांपैकी एक जणू मृत्यूपर्यंत जखमी झालेले पाहिले; आणि त्याची प्राणघातक जखम बरी झाली; आणि सर्व जग त्या पशूच्या मागे आश्चर्याने गेले. आणि ज्याने त्या पशूला सत्ता दिली त्या अजगराची त्यांनी उपासना केली; आणि त्या पशूचीही त्यांनी उपासना केली, असे म्हणत, “या पशूसारखा कोण आहे? आणि त्याच्याबरोबर युद्ध करण्यास कोण समर्थ आहे?” आणि त्याला गर्वाची वचने व ईशनिंदा बोलणारे तोंड देण्यात आले; आणि बेचाळीस महिने टिकून राहण्याचा अधिकार त्याला देण्यात आला. प्रकटीकरण 13:3–5.

पद २७ मध्ये या दोन्ही राजांविषयी असे म्हटले आहे:

> आणि या दोन्ही राजांची अंतःकरणे दुष्कृत्य करण्याकडे लागलेली असतील, आणि ते एकाच मेजावर बसून असत्य बोलतील; परंतु ते सफल होणार नाही: कारण शेवट अद्याप नेमलेल्या वेळीच होईल. दानियेल 11:27.

सत्तावीसाव्या वचनातील ते दोन्ही राजे म्हणजे त्याआधीच्या दोन वचनांतील तेच राजे होत, ज्यांनी त्यानंतर अॅक्टियमची लढाई लढली.

> आणि तो मोठ्या सैन्यासह दक्षिणेच्या राजाविरुद्ध आपले सामर्थ्य व आपले धैर्य उद्युक्त करील; आणि दक्षिणेचा राजा अत्यंत मोठ्या व पराक्रमी सैन्यासह युद्धासाठी उद्युक्त होईल; परंतु तो टिकणार नाही; कारण त्याच्याविरुद्ध कपटी डाव रचले जातील. होय, जे त्याच्या अन्नाच्या भागावर उपजीविका करतात तेच त्याचा नाश करतील, आणि त्याचे सैन्य पूराप्रमाणे वाहून जाईल; आणि पुष्कळ जण मारले जाऊन पडतील. दानियेल 11:25, 26.

म्हणून सत्तावीसावे वचन पुढे जाण्यापूर्वी समजून घेणे आवश्यक असलेली एक विसंगती निर्माण करते. चोवीसाव्या वचनात “काळ” हा ३६० वर्षांच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतो, जो अॅक्टियमच्या युद्धापासून सुरू होऊन इ.स. ३३० मधील नियुक्त वेळी समाप्त होतो.

युद्धातील दक्षिणेचा राजा क्लिओपात्रा होती, जी मार्क अँटनी याच्याशी संधीमध्ये होती. ऑक्टेव्हियस हा उत्तरेचा राजा होता, जो त्या दोघांचा पराभव करणार होता. नियुक्त केलेल्या वेळी (इ.स.पूर्व 31 मध्ये) जे दोघे राजे यापूर्वी एका मेजावर बसले होते आणि एकमेकांना खोटे बोलले होते, ते अॅक्टियमच्या युद्धात एकमेकांसमोर उभे ठाकतील.

मेजावरचे ते दोन राजे पानियमच्या युद्धाच्या इतिहासाशी (पदे १३ ते १५) सुसंगत आहेत, जिथे अँटिओकस मॅग्नस आणि मॅसिडोनचा फिलिप यांची मैत्री झाली होती. ती ऐतिहासिक मैत्री ख्रिस्ताच्या काळातील पानियम या नावात—कैसरिया फिलिप्पी—दर्शविलेल्या प्रतीकात्मक मैत्रीशी अनुरूप आहे. ही मैत्री चाळीसाव्या पदातही दर्शविली आहे, जेव्हा १९८९ मध्ये रेगन आणि पोप जॉन पॉल दुसरा यांच्यातील मैत्रीद्वारे USSR वाहून नेले जाते. इ.स.पू. ३१ पूर्वी ते दोन राजे एकमेकांशी असत्य बोलतात, जे संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्याशी सुसंगत आहे; आणि म्हणून त्यांचे असत्य सोळाव्या पदापूर्वी, पदे १३ ते १५ यांनी दर्शविलेल्या इतिहासकाळात घडते, ज्यांची पूर्तता राफियाच्या युद्धानंतर सतराव्या वर्षी पानियमच्या युद्धात झाली, आणि पोम्पेईने सोळाव्या पदाच्या पूर्ततेत यरुशलेम

जिंकण्यापूर्वी एकशे सदतीस वर्षे आधी झाली.

अठ्ठावीसाव्या वचनात, क्लिओपात्रा (दक्षिणेचा राजा) आणि मार्क अँटोनी या दोघांवर विजय मिळविणारा ऑक्टाव्हियस, “मोठ्या संपत्तीसह आपल्या देशात परत जाईल; आणि त्याचे मन पवित्र कराराविरुद्ध असेल; आणि तो पराक्रम करील, आणि आपल्या देशात परत जाईल.” उरियाह स्मिथ या दोन विजयांची ओळख इ.स.पू. 31 मधील अॅक्टियम आणि इ.स. 70 मधील यरुशलेमच्या विनाशाशी करतात. म्हणून अठ्ठावीसावे वचन अशा एका इतिहासाची ओळख करून देते, जो अॅक्टियमच्या युद्धापासून आरंभ होतो, जे 360 वर्षांच्या कालखंडाची सुरुवात आहे, आणि इ.स. 70 मधील यरुशलेमच्या विनाशापर्यंत पोहोचतो.

> मग तो मोठ्या संपत्तीसह आपल्या देशात परत येईल; आणि त्याचे मन पवित्र कराराच्या विरुद्ध असेल; आणि तो पराक्रम करील, व आपल्या स्वतःच्या देशात परत येईल. दानिएल 11:28.

चोवीसाव्या वचनातील शेवटचा वाक्यांश (“ठरविलेल्या काळापर्यंत”) यापुढे एक ऐतिहासिक रेषा दर्शवितो, जी इ.स.पू. 31 मध्ये आरंभ झाली आणि एकतीसाव्या वचनातील शेवटच्या वाक्यांशात (“उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू स्थापील”) समाप्त होते, ज्याची पूर्तता इ.स. 538 मध्ये झाली. ही रेषा अॅक्टियमच्या युद्धापासून सुरू होते, जे मूर्तिपूजक रोमने तीनशे साठ वर्षे सर्वोच्च सत्ता गाजविण्याच्या प्रारंभाचे चिन्ह ठरते. ही रेषा इ.स. 538 मध्ये समाप्त होते, जेव्हा पोपसत्ताक रोमने एक हजार दोनशे साठ वर्षे सर्वोच्च राज्य करणे आरंभ केले. या वचनांमध्ये आणि त्या वचनांची पूर्तता करणाऱ्या इतिहासात, इ.स. 330 मधील ठरविलेला काळ हा बायबलमधील भविष्यवाणीतल्या चौथ्या राज्यरूपातील मूर्तिपूजक रोमच्या इतिहासातील एका विभागणीचे प्रतिनिधित्व करतो. प्रारंभीचे तीनशे साठ वर्षे सर्वोच्च राज्य केल्यानंतर, इ.स. 538 मध्ये पोपसत्तेने एकतीसाव्या वचनात सिंहासन स्वीकारण्यापूर्वी, साम्राज्याच्या विघटनाची दोनशे आठ वर्षे येतात. त्या आठ वचनांच्या अनुक्रमात, केवळ सत्तावीसावे वचनच इ.स.पू. 31 मधील अॅक्टियमच्या युद्धापूर्वी घडलेल्या एका ऐतिहासिक पूर्ततेची ओळख करून देते.

सत्तावीसावा वचन “नेमलेल्या समयापूर्वी” दोन राजांची भेट ओळख करून देते, आणि एकोणतीसावा वचन “नेमलेला समय” ओळख करून देते. सत्तावीसाव्या वचनातील “नेमलेला समय” हा तीनशे साठ वर्षांच्या कालावधीचा आरंभ आहे, आणि एकोणतीसाव्या वचनातील “नेमलेला समय” हा तीनशे साठ वर्षांच्या कालावधीचा शेवट आहे. हा आरंभ आणि शेवट “नेमलेला समय” दर्शवितात.

दानियेल 8:9 मध्ये दर्शविल्याप्रमाणे, भौगोलिक स्वरूपातील तिसऱ्या अडथळ्यावर विजय मिळविल्यावर मूर्तिपूजक रोमचे सशक्तीकरण आरंभ झाले.

> आणि त्यांच्यापैकी एकातून एक लहान शिंग निघाले, आणि ते फार महान झाले, दक्षिणेकडे, पूर्वेकडे, आणि रमणीय देशाकडे. दानियेल 8:9.

सामर्थ्यप्राप्तीची सुरुवात ॲक्टियमच्या युद्धात झाली, आणि त्यानंतर आठव्या अध्यायातील नवव्या वचनात दक्षिणेच्या राजाचे (मिसरचे) अधीनकरण झाले.

बायबलमधील भविष्यवाणीतील चौथे राज्य म्हणून मूर्तिपूजक रोमचे राज्य ५३८ मध्ये समाप्त झाले, जेव्हा पोपसत्ताक रोमने आपला तिसरा भौगोलिक अडथळा जिंकून घेतला. ॲक्टियमच्या युद्धापासून ५३८ पर्यंतचा संपूर्ण पाचशे अडुसष्ट वर्षांचा कालखंड मूर्तिपूजक रोमने आपला तिसरा अडथळा जिंकून बायबलमधील भविष्यवाणीतील चौथे राज्य बनण्यापासून सुरू होतो, आणि तो पोपसत्ताक रोमने आपला तिसरा भौगोलिक अडथळा जिंकला तेव्हा संपतो.

बायबलमधील भविष्यवाणीतील चौथे राज्य म्हणून, या इतिहासाच्या प्रतिकात्मक चित्रणात दोन कालखंड ओळखले जातात: पहिला, ज्यात रोम स्वतःला उंचावतो; त्यानंतरचा कालखंड रोमच्या पतनाचे वर्णन करतो. उन्नतीच्या पहिल्या कालखंडाची सुरुवात हीच संपूर्ण त्या कालावधीची सुरुवात आहे ज्यामध्ये मूर्तिपूजक रोमने बायबलमधील भविष्यवाणीतील चौथ्या राज्याप्रमाणे राज्य केले. रोमच्या उन्नतीचा पहिला कालखंड नेमलेल्या काळाने सुरू होतो

आणि नेमलेल्या काळानेच समाप्त होतो; तसेच तो उत्तरेकडील आणि दक्षिणेकडील राज्यांच्या एकत्रीकरणाने सुरू होतो. तो पूर्वेकडील राज्य आणि पश्चिमेकडील राज्य अशा विभागणीत समाप्त होतो. नेमलेल्या काळाने सुरू होणे व समाप्त होणे, आणि सुरुवात व समाप्ती, हे अलेक्झांडरच्या राज्याच्या चार विभागांचे प्रतिनिधित्व करतात.

सत्तावीस आणि एकोणतीस वचनांतील ती दोन नियुक्त वेळा रोम सर्वोच्चपणे राज्य करीत असलेल्या कालखंडाचे वर्णन करणारे आरंभिक आणि अंतिम मार्गचिन्ह दर्शवितात. दानियेल अकरा मधील एकेचाळीसावे वचन आणि सोळावे वचन यांच्या परिपूर्तीत संयुक्त संस्थानांमध्ये रविवार कायदा लागू होतो तेव्हा, आधुनिक रोमला बेचाळीस सांकेतिक महिन्यांसाठी सर्वोच्चपणे राज्य करण्याचा कालखंड आरंभ होतो. सत्तावीसाव्या वचनातील पहिले नियुक्त समय हे संयुक्त संस्थानांतील रविवार कायदा आहे, आणि दुसरे नियुक्त समय तेव्हा दर्शविते, जेव्हा पृथ्वीवरील शेवटचे राष्ट्र संयुक्त संस्थानांच्या उदाहरणाचे अनुसरण करून अंतिम रविवार कायदा अंमलात आणते, आणि असे करून मूर्तिपूजक शब्बाथाच्या जागतिक अंमलबजावणीची ओळख पटविते.

त्या दोन भविष्यवाणीतील मार्गचिन्हे म्हणजे संयुक्त संस्थानांतील रविवारचा कायदा ते जगभर रविवारच्या कायद्याची अंमलबजावणी; आणि ते दोन रविवारचे कायदे हे सत्तावीसाव्या व एकोणतीसाव्या वचनांतील दोन नियुक्त काळ आहेत. सत्तावीसाव्या वचनातील पहिला नियुक्त काळ हा इ.स. ३२१ मधील कॉन्स्टन्टाईनच्या रविवारच्या कायद्याद्वारेही प्रतिरूपित करण्यात आला होता; आणि इ.स. ५३८ मध्ये ऑर्लेआन्स परिषदेतील पोपसत्ताक रविवारचा कायदा हा जगव्यापी रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतो.

तेराव्या ते पंधराव्या वचनांच्या संदर्भात, पानियमची लढाई ही सोळाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्यापूर्वीचा इतिहास आहे. त्या इतिहासामध्ये, एकमेकांशी खोटे बोलणाऱ्या दोन राजांची भेट पूर्ण होते. तेरावे ते पंधरावे वचन हे दहावे ते सोळावे वचनांमध्ये दर्शविलेल्या इतिहासाचा भाग आहेत. ही वचने दहाव्या वचनात चौथ्या सिरियन युद्धाची, अकराव्या वचनात राफियाच्या लढाईची, आणि बाराव्या वचनात त्या लढाईनंतरच्या परिणामांची ओळख करून देतात. तेरावे ते पंधरावे वचन इ.स.पू. २०० सालच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात, जेव्हा पानियमची लढाई पूर्ण झाली, आणि जेव्हा “तुझ्या लोकांचे लुटारू” असे दर्शविलेले मूर्तिपूजक रोम भविष्यवाणीच्या निवेदनात प्रवेश करते.

दानियेल अध्याय अकरा, वचन चाळीस, १९८९ मध्ये USSR चा पतन ओळखते, आणि वचन सोळा संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्याला ओळखते. नियोजित काळाच्या आधी एकमेकांशी खोटे बोलणाऱ्या दोन राजांची जी भेट झाली, जी अॅक्टियमची लढाई होती, ती १९८९ मधील अंतकाळानंतर येणाऱ्या आणि संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्यापाशी समाप्त होणाऱ्या वचन चाळीसच्या इतिहासाच्या चौकटीत घडते. वचन सत्तावीस हे वचन चाळीसच्या गुप्त इतिहासातील एक मार्गचिन्ह आहे; ते १९८९ नंतर, परंतु रविवारच्या कायद्यापूर्वी घडते. वचन सत्तावीसमधील “भेट” ही रविवारच्या कायद्यावेळी रोमला अधिकारप्राप्ती होण्यापूर्वीची एक मार्गचिन्ह आहे. ५३८ मध्ये पोपसत्तेला अधिकारप्राप्ती होण्यापूर्वी अनेक मार्गचिन्हे आहेत, आणि ही मार्गचिन्हे देखील नियोजित काळापूर्वीच घडतात. त्या भविष्यसूचक मार्गचिन्हांपैकी एक म्हणजे ५३३ मधील जस्टिनियनचा हुकूम, ज्याने “कराराचा त्याग करणाऱ्यांबरोबर संगनमत करणे” या वचन तीस मधील उल्लेखाची पूर्तता केली.

मूर्तिपूजक रोमच्या इतिहासातील नियुक्त काळाकडे नेणारे इतर मार्गचिन्हे अशी आहेत: इ.स. 330, जेव्हा मूर्तिपूजक रोमने सत्ता खाली ठेवून त्याच वेळी पापल सत्तेला “आसन” दिले. इ.स. 496 मध्ये क्लोव्हिसने आपली “सत्ता” पापल व्यवस्थेला दिली. दानिएल 7 च्या पूर्ततेत, मूर्तिपूजक रोमने पापल व्यवस्थेसाठी “तीन शिंगे” काढून टाकली; यांपैकी शेवटचे म्हणजे इ.स. 538 मध्ये रोम नगरातून ऑस्ट्रोगॉथ्स यांचे हटविणे होय. इ.स. 508 मध्ये मूर्तिपूजेचा धर्म हा राज्याचा कायदेशीर धर्म म्हणून बाजूला ठेवण्यात आला आणि त्याच्या जागी कॅथोलिक धर्म स्थापित करण्यात आला. इ.स. 538 हा एकेचाळीसाव्या वचनातील रविवार कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि इ.स. 496 हे 1989 चे प्रतिनिधित्व करते, जेव्हा रेगनने, क्लोव्हिसप्रमाणेच, आपली सत्ता रोमच्या पोपाला अर्पण केली. इ.स. 330 हे रविवार कायदा दर्शविते, कारण तेथेच पापल सत्ता पुन्हा अधिकाराच्या आसनावर परत येते.

यावरून हे ओळखले जाते की 538 आणि 330 हे दोन्ही नियुक्त वेळेस दर्शवितात, म्हणजे सोळावा आणि एकेचाळीसावा वचन. 496 हे 1989 मध्ये पूर्ण झालेल्या दहाव्या वचनास आणि दानियेल अकरा व यशया 8:8 मधील चाळीसाव्या वचनास दर्शविते. 508 हे त्या वेळेस दर्शविते जेव्हा राज्याचा धर्म कॅथलिक धर्मासाठी बाजूला ठेवला जातो. 496 मध्ये क्लोव्हिसपासून 508 पर्यंत, राज्याच्या कायदेशीर धर्माचे क्रमशः दूरकरण आणि त्याची जागा घेणे हे चित्रित केले गेले. 330 मध्ये सुरू होणाऱ्या इतिहासात पाश्चिमात्य रोमचा क्रमशः ऱ्हास हा पहिल्या चार तुर्यांद्वारे दर्शविला जातो; अशा रीतीने संयुक्त संस्थानांतील रविवार कायद्यापासून सुरू होणाऱ्या क्रमिक विनाशाची ओळख पटते.

इ.स. 321 मध्ये कॉन्स्टन्टाईनच्या रविवारविषयक कायद्यानंतर मूर्तिपूजक रोमचा झालेला क्रमिक पतन, बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून रविवारच्या कायद्यापर्यंत पोहोचलेल्या संयुक्त संस्थानांच्या पतनाचे चित्रण करतो. त्यानंतर, सिस्टर व्हाइट यांनी "राष्ट्रीय धर्मत्यागानंतर राष्ट्रीय विनाश येईल" असे म्हटल्याप्रमाणे, चार तुरईंचे न्याय संयुक्त संस्थानांवर आणले जातात. यहेज्केल चार प्रकारच्या शिक्षेची आणखी साक्ष देतो.

> आणि परमेश्वराचे वचन पुन्हा माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, हे मनुष्यपुत्रा, जेव्हा एखादा देश गंभीर अपराध करून माझ्याविरुद्ध पाप करील, तेव्हा मी त्याच्यावर माझा हात उगारून त्याच्या भाकरीचा आधारदंड मोडीन, आणि त्याच्यावर दुष्काळ पाठवीन, आणि त्यातून मनुष्य व पशू यांचा नाश करीन. जरी तेथे हे तीन पुरुष, नोहा, दानिएल, आणि अय्यूब, असले, तरी ते त्यांच्या नीतिमत्त्वामुळे केवळ आपल्या स्वतःच्या जीवांचा बचाव करतील, असे प्रभु परमेश्वर म्हणतो. जर मी त्या देशातून हिंस्र पशूंना जाऊ दिले, आणि त्यांनी त्याचा विध्वंस केला, इतका की तो उजाड होईल, आणि पशूंच्या भीतीमुळे कोणीही त्यातून जाऊ शकणार नाही, तर जरी तेथे हे तीन पुरुष असले, तरी माझ्या जीवाची शपथ, असे प्रभु परमेश्वर म्हणतो, ते पुत्र किंवा कन्या यांना वाचवणार नाहीत; ते केवळ स्वतःच वाचतील, पण तो देश उजाड होईल. किंवा जर मी त्या देशावर तलवार आणली, आणि म्हटले, हे तलवारी, देशातून फिरून जा, म्हणजे मी त्यातून मनुष्य व पशू यांचा नाश करीन, तर जरी तेथे हे तीन पुरुष असले, तरी माझ्या जीवाची शपथ, असे प्रभु परमेश्वर म्हणतो, ते पुत्र किंवा कन्या यांना वाचवणार नाहीत; ते केवळ स्वतःच वाचतील. किंवा जर मी त्या देशात महामारी पाठविली, आणि रक्तपात करून त्याच्यावर माझा कोप ओतीन, जेणेकरून त्यातून मनुष्य व पशू यांचा नाश करीन, तर जरी नोहा, दानिएल, आणि अय्यूब, तेथे असले, तरी माझ्या जीवाची शपथ, असे प्रभु परमेश्वर म्हणतो, ते पुत्र किंवा कन्या यांना वाचवणार नाहीत; ते त्यांच्या नीतिमत्त्वामुळे केवळ आपल्या स्वतःच्या जीवांचा बचाव करतील. कारण प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: जेव्हा मी यरुशलेमेवर माझे चार कठोर न्याय पाठवीन—तलवार, दुष्काळ, हिंस्र पशू, आणि महामारी—जेणेकरून त्यातून मनुष्य व पशू यांचा नाश करीन, तेव्हा किती अधिक भयंकर होईल! तरी पाहा, त्यात एक अवशेष उरेल, जो बाहेर काढला जाईल, पुत्र आणि कन्या दोघेही; पाहा, ते तुमच्याकडे बाहेर येतील, आणि तुम्ही त्यांचा चालचलन व त्यांची कृत्ये पाहाल; आणि मी यरुशलेमेवर आणलेल्या अनर्थाविषयी, हो, तिच्यावर जे काही आणले आहे त्या सर्वाविषयी, तुम्हाला सांत्वन मिळेल. आणि जेव्हा तुम्ही त्यांचे चालचलन व त्यांची कृत्ये पाहाल, तेव्हा ते तुम्हांला सांत्वन देतील; आणि मी त्यात जे काही केले आहे ते विनाकारण केले नाही, हे तुम्हांला कळेल, असे प्रभु परमेश्वर म्हणतो. यहेज्केल 14:12–23.

पुढील लेखात आपण या विचारांचा पुढेही विचार करीत राहू.